

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Четвртак, 17. октобар 2013. године
БАЊА ЛУКА

Број 89 Год. XXII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1491

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УСЛУГАМА

Проглашавам Закон о услугама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесетој сједници, одржаној 3. октобра 2013. године, а Вијеће народа 14. октобра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о услугама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3201/13
15. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О УСЛУГАМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се општа правила која се примјењују на слободу пословног настанивања и слободу пружања услуга, начин поступања надлежних органа при доношењу посебних прописа којима се уређују право пословног настанивања и слобода пружања услуга, те надзор над спровођењем овог закона.

Члан 2.

Одредбе овог закона примјењују се на услуге које обављају пружаоци услуга на територији Републике Српске (у даљем тексту: Република).

Члан 3.

Циљ овог закона је остварење високог квалитета услуга, стварање претпоставки за обављање нових услужних дјелатности, остварење ефикасне размјене информација о поступцима за покретање и обављање услужних дјелатности, те развој тржишта за пружање услуга кроз отворену конкуренцију.

Члан 4.

Одредбе овог закона не утичу на принципе, правила и односе установљене прописима из области:

- а) либерализације услуга од општег економског интереса;
- б) приватизације јавних субјеката који пружају услуге;
- в) укидања монопола у области пружања услуга;
- г) државне помоћи која је уређена прописима из области државне помоћи и конкуренције;
- д) слободног дефинисања услуга које се сматрају услугама од општег економског интереса, начина њихове организације и финансирања, у складу са прописима из области државне помоћи, те специфичних обавеза којима оне подлијежу;
- ђ) заштите културне и језичке разноликости или плурализма медија;
- е) кривичног права;
- ж) радног права, односно области уређене одредбама које се односе на:
 - 1) услове запошљавања,
 - 2) радне услове, укључујући заштиту и здравље на раду и односе између послодавца и радника;
- и) социјалног осигурања, укључујући обавезно здравствено и пензијско осигурање;
- ј) остваривања основних права, права на преговоре, закључивање и спровођење колективних уговора и
- к) опорезивања.

Члан 5.

Одредбе овог закона не примјењују се на:

- а) неекономске услуге од општег интереса,
- б) финансијске услуге, укључујући банкарске и кредитне услуге, те услуге у области хартија од вриједности, инвестиционих фондова и осигурања, као и услуге које пружају пензионери фондови,
- в) електронске комуникационе мреже и услуге, те електронску комуникациону инфраструктуру и повезану опрему, које су уређене посебним прописима из области електронских комуникација,
- г) услуге из области транспорта (ваздушни и поморски саобраћај, те саобраћај унутрашњим воденим путевима, укључујући и лучке услуге, као и друмски и жељезнички саобраћај), укључујући градски саобраћај, такси-превоз и амбулантни транспорт (санитетски превоз болесних, тешко покретних и непокретних лица),
- д) услуге агенција за привремено запошљавање и за посредовање при запошљавању,

ђ) здравствене услуге које пружају јавне и приватне здравствене установе,

е) аудио-визуелне услуге, укључујући кинематографске услуге, независно од начина њихове продукције, дистрибуције и преноса, те радијско емитовање,

ж) игре на срећу које укључују лутријске игре на срећу, електронске игре на срећу и посебне игре на срећу,

з) активности повезане са вршењем службених овлашћења,

и) услуге социјалне заштите и друге социјалне услуге у области становања, бриге о дједи, те помоћи породицама и лицима која се налазе у стању социјалне потребе, које обезбјеђује Република и од ње овлаштени пружаоци услуга,

ј) услуге обезбјеђења лица и имовине и

к) услуге нотара и судских извршилаца.

Члан 6.

(1) Принципи утврђени овим законом представљају основ за израду појединачних прописа који уређују пружање услуга у свим областима, осим у случајевима из чл. 4. и 5. овог закона.

(2) У изузетним случајевима, када су одредбе овог закона у супротности са одредбама посебних прописа којима се уређују рад радника привремено упућених на рад у иностранство, координација система социјалног осигурања, обављање дјелатности телевизијског емитовања, те регулисане професије, примјењују се одредбе посебног прописа.

Члан 7.

Појмови који се користе у овом закону имају сљедеће значење:

а) пружалац услуге је свако физичко лице, предузетник или правно лице које у складу са прописима Републике нуди или пружа услуге;

б) прималац услуге је свако физичко лице, предузетник или правно лице које у складу са прописима Републике, користи или намјерава да користи услугу;

в) сједиште је мјесто из кога пружалац услуга управља пословањем, односно у којем стварно обавља привредну дјелатност у неодређеном периоду;

г) поступак одобравања је сваки административни поступак којим се од пружаоца или примаоца услуге тражи да предузме мјере ради регистрације, прибављања дозволе од надлежних органа за покретање услужне дјелатности или за њено обављање, те који обједињава административне поступке за давање дозволе, лиценце, одобрења или концесије, које је неопходно спровести да би се утврдило да пружалац услуге испуњава услове за њено обављање;

д) услов за обављање услужне дјелатности је свака обавеза, забрана или ограничење уређено прописима Републике, прописима комора, удружења или других професионалних организација, усвојених у циљу остварења правне самосталности, осим обавеза које произлазе из одредаба колективних уговора закључених између социјалних партнера;

ђ) разлози који се односе на јавни интерес су разлози који обавезно укључују: заштиту јавног реда, јавне безбједности и јавног здравља, одржавање реда у друштву, циљеве социјалне политике, заштиту примаоца услуга, заштиту потрошача, заштиту радника, укључујући социјалну заштиту радника, добробит животиња, очување финансијске уравнотежености система социјалне безбједности, спречавање превара, спречавање нелојалне конкуренције, заштиту животне средине, укључујући просторно планирање, заштиту повјерилаца, заштиту правосудног система, безбједност на путевима, заштиту интелектуалне својине, циљеве културне политике, укључујући заштиту слободе изражавања различитих становишта, а посебно социјалних, културних, вјерских и друштвених вриједности, потребу обезбјеђења високог степена образованости, очување плурализма медија и промовисање матерњег језика, очување националне историјске и умјетничке баштине и ветеринарску политику;

е) надлежни орган је сваки субјекат или орган власти који у Републици има надзорну или регулаторну улогу у погледу услужних дјелатности, у које обавезно спадају: управни органи, судови, професионална удружења или друге професионалне организације, које у вршењу своје правне самосталности, на општи начин уређују приступ услужним дјелатностима или њиховом обављању;

ж) регулисана професија је професионална дјелатност или скуп дјелатности код којих су приступ и обављање прописа условљени посједовањем одређених стручних квалификација, као и професионална дјелатност или скуп дјелатности којом се баве чланови организација с професионалним називом;

з) пословно представљање је свака комуникација која је намијењена непосредном или посредном промовисању робе, услуга или угледа пружаоца услуга, с тим да се пословним представљањем не сматрају:

1) радње које се односе на давање информација које омогућавају непосредан приступ дјелатности физичког лица, предузетника или правног лица, што посебно укључује назив домена или адресу електронске поште и

2) комуникације у вези са робом, услугама или угледом привредног друштва, организације или лица, које су прибављене независно, а посебно када се пружају без финансијске накнаде;

и) мултидисциплинарне дјелатности су различите дјелатности које два или више пружалаца услуга обављају заједнички или на партнерском основу;

ј) радник привремено упућен на рад у иностранство је физичко лице које за послодавца са сједиштем у Републици обавља посао у другој држави на одређено вријеме;

к) финансијска безбједност значи спречавање значајног новчаног губитка или пада вриједности имовине примаоца услуга и

л) осигурање професионалне одговорности је осигурање које пружалац услуге закључује у вези са потенцијалним одговорностима према примаоцима и, по потреби, трећим лицима које произлазе из пружања услуге.

Члан 8.

Поједини изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског пола подразумијевају оба рода.

II - АДМИНИСТРАТИВНО ПОЈЕДНОСТАВЉЕЊЕ

Члан 9.

(1) Услуга је свака привредна дјелатност која се уобичајено пружа уз накнаду, а која посебно укључује дјелатности индустријске и трговачке природе, као и струковне, те дјелатности у области предузетништва.

(2) Пословно настањивање је право покретања и обављања привредне дјелатности од физичког лица, предузетника и правног лица, као и право оснивања и управљања пословним јединицама.

(3) У поступцима остварења права на слободу пословног настањивања, надлежни орган је дужан да поступа у складу са принципима:

а) законитости,

б) сразмјерности у заштити права странке и јавног интереса,

в) помоћи странци,

г) ефикасности и

д) економичности.

Члан 10.

(1) Надлежни орган повремено, а најмање једном годишње, анализира, испитује и процјењује процедуре и формалности садржане у прописима који се примјењују на покретање услужне дјелатности и њено обављање, те уколико они нису у довољној мјери једноставни, предузима неопходне мјере за њихово поједностављење.

(2) Испитивање и процјену из става 1. овог члана надлежни орган обавља тако што оцјењује сложеност и дужину поступака, при чему их анализира из перспективе пружаоца услуга, те нарочито из аспекта могућег дуплирања различитих административних процедура, њихових трошкова, јасноће и приступачности, као и одуговлачења и практичних потешкоћа које оне имају за пружаоце услуга.

(3) Испитивању и оцјени из става 1. овог члана подлијежу и процедуре и формалности које су пружаоци услуга дужни да предузму током обављања дјелатности или након завршетка њеног обављања.

Члан 11.

(1) Надлежни органи су дужни да остварују међусобну сарадњу која омогућава да се избјегну неосновани захтјеви који обавезују пружаоца и примаоца услуге на достављање извода из евиденција у оригиналној форми, овјереној копији или овјереном преводу.

(2) Достављање извода из евиденција у оригиналној форми, овјереној копији и овјереном преводу може се од пружаоца и примаоца услуга захтијевати само ако је то оправдано разлозима који се односе на јавни интерес.

Члан 12.

(1) Да би се на једном мјесту лицима заинтересованим за пружање услуга учиниле доступним информације о поступцима за покретање и обављање услужних дјелатности, успоставља се електронска јединствена контакт-тачка (у даљем тексту: контакт-тачка).

(2) Контакт-тачка у Републици је Министарство за економске односе и регионалну сарадњу (у даљем тексту: Министарство).

Члан 13.

(1) Надлежни орган дужан је да контакт-тачки достави све неопходне информације о процедурама и формалностима неопходним за обављање услужних дјелатности најкасније у року од 30 дана од дана њиховог увођења.

(2) Под информацијама из става 1. овог члана подразумијевају се нарочито подаци о обрасцима и документацији која је неопходна за прибављање одобрења за покретање и обављање услужне дјелатности.

(3) Надлежни орган је дужан да, најкасније до истека календарске године, достави контакт-тачки доказ о испуњењу обавезе из члана 10. став 1. овог закона.

Члан 14.

Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) доноси уредбу о начину обављања анализе, испитивања и процјене процедура и формалности из члана 10. став 1. овог закона.

Члан 15.

Пружаоци услуга могу контакт-тачки достављати своје примједбе, сугестије и мишљења у вези са условима који су неопходни за обављање услужних дјелатности и предлагати њихово поједностављење.

Члан 16.

(1) Контакт-тачка обезбјеђује да пружаоцима и примаоцима услуга буду лако доступне информације о:

а) условима који се односе на пружаоце услуга који су регистровани на територији Републике, а нарочито о оним условима који се односе на поступак и формалности које треба испунити ради покретања и обављања услужне дјелатности,

б) начину на који се може непосредно ступити у контакт са надлежним органом, као и информације о органима надлежним за питања која се односе на обављање услужне дјелатности,

в) условима и трошковима неопходним за приступ јавним регистрима и базама података о пружаоцима услуга и услугама,

г) правним средствима која се могу користити у случају спора и

д) детаљима који се тичу контактирања удружења или организација од којих пружаоци и примаоци услуга могу добити практичну помоћ.

(2) Информације из става 1. т. а) и б) овог члана контакт-тачка даје на јасан и недвосмислен начин и обезбјеђује њихово ажурирање и доступност електронским путем.

Члан 17.

(1) У циљу обезбјеђивања информација из члана 16. став 1. тачка в) овог закона, контакт-тачка сарађује са надлежним органом, Привредном комором Републике Српске и Занатско-предузетничком комором Републике Српске, као и са другим удружењима.

(2) Информације прописане чланом 16. овог закона контакт-тачка чини доступним и на енглеском језику.

Члан 18.

Обавезе надлежног органа и контакт-тачке да пружају помоћ пружаоцима и примаоцима услуга односе се само на опште информације о начину на који се захтјеви уобичајено тумаче и примјењују и не подразумијевају давање правних савјета у појединачним случајевима.

III - СЛОБОДА ПОСЛОВНОГ НАСТАЊИВАЊА ЗА ПРУЖАОЦЕ УСЛУГА

Члан 19.

(1) Под условима прописаним овим законом слобода пословног настањивања загарантована је и не може се ограничити појединачним прописом.

(2) Поступак одобравања, у смислу овог закона, сматра се ограничавајућим ако:

а) је дискриминишући у односу на пружаоца услуге с обзиром на његово сједиште, пребивалиште или боравиште,

б) није оправдан разлозима који се односе на јавни интерес и

в) није сразмјеран у заштити права странака и јавног интереса.

Члан 20.

Поступак одобравања спроводи се у складу са критеријумима:

а) забране дискриминације,

б) оправданости разлога који се односе на јавни интерес,

в) сразмјерности,

г) јасноће, једнозначности и недвосмислености,

д) објективности,

ђ) претходног објављивања и

е) транспарентности и доступности.

Члан 21.

(1) У случају да се покреће поступак одобравања за остварење новог пословног настањивања, надлежни орган је дужан да призна све услове и процедуре које је пружалац услуге испунио, као и обављене контроле које су исте вриједности или упоредиве с обзиром на њихову сврху, те којима је пружалац услуга већ био подвргнут.

(2) Прибављено одобрење пружаоцу услуга омогућава покретање или обављање услужне дјелатности на цијелој територији Републике, укључујући оснивање пословне јединице, те издвојеног пословног простора.

(3) Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, прибављање новог одобрења за покретање и обављање услуга може се захтијевати ако је то оправдано разлозима који се односе на јавни интерес.

Члан 22.

(1) Одобрење се пружаоцу услуга издаје на неодређено вријеме, осим у случају ако је:

а) рок важења одобрења условљен константним испуњавањем и контролом прописаних услова,

б) број расположивих одобрења ограничен разлозима који се односе на јавни интерес и

в) временско ограничење одобрења оправдано разлозима који се односе на јавни интерес.

(2) Ограничење из става 1. овог члана не односи се на рок у којем је пружалац услуге, у складу са прописима, обавезан да започне обављање своје дјелатности по прибављеном одобрењу.

(3) Пружалац услуге посредством контакт-тачке ставља на располагање информације о:

а) оснивању пословне јединице, те издвојеног пословног простора и

б) промјени правне форме, уколико то може утицати на испуњеност услова за издавање одобрења.

Члан 23.

(1) Надлежни орган је дужан, уколико посебним прописом није другачије одређено, да о уредном захтјеву одлучи рјешењем у року од 30 дана, те да га без одгађања достави подносиоцу захтјева.

(2) Рок из става 1. овог члана почиње тећи од дана достављања уредног захтјева надлежном органу.

Члан 24.

(1) Број одобрења које издаје надлежни орган може се ограничити због недовољно расположивих природних извора или техничких капацитета.

(2) У случају из става 1. овог члана, надлежни орган спроводи поступак на основу јавног позива и јавно објављених критеријума за избор којима је обезбијеђена непристрасност и транспарентност поступка избора, с циљем да се кроз отворену конкуренцију развију квалитет и услови за пружање услуга.

(3) У случају из става 1. овог члана, одобрење се издаје на одређени рок и не може се продужити по сили закона.

(4) Приликом избора није дозвољено ниједно лице стављати у повлаштени положај у односу на остала лица која учествују у поступку избора.

IV - СЛОБОДА ПРУЖАЊА УСЛУГА

Члан 25.

(1) Пружаоцима услуга из члана 2. овог закона обезбјеђује се слободно покретање услужне дјелатности и слободно пружање услуга на територији Републике.

(2) Услови за покретање услужних дјелатности и пружање услуга на територији Републике обавезно су у складу са принципима:

а) недискриминације које одређује да прописан услови не могу бити непосредно или посредно дискриминишући с обзиром на пребивалиште и држављанство физичког лица и предузетника, односно с обзиром на мјесто гдје је регистрована пословна јединица правног лица,

б) неопходности које значи да прописани услов мора бити у складу са разлозима који се односе на јавни интерес и

в) сразмјерности које значи да је прописани услов потребан и примјерен за испуњење постављеног циља.

Члан 26.

(1) Надлежном органу није дозвољено да издавање одобрења за покретање и обављање услужне дјелатности условљава:

а) ограничењима слободе избора између регистрације привредног друштва или пословне јединице на територији Републике,

б) тражењем доказа о постојању економске потребе или захтјева тржишта и

в) тражењем оцјене потенцијалних или текућих ефеката дјелатности или оцјене адекватности дјелатности у односу на циљеве економског планирања како их је дефинисао надлежни орган.

(2) Изузетно, услови из става 1. т. а) и б) могу се примјењивати у случају постојања разлога који се односе на јавни интерес, као што су заштита урбаних средина, социјалне политике или јавног здравља.

Члан 27.

(1) Покретање услужне дјелатности није дозвољено условљавати:

а) квантитативним или територијалним ограничењима која се односе на број становника или минималну географску удаљеност између пружалаца услуга,

б) обавезом пружаоца услуге да има одређени правни статус или одређену правну форму,

в) условима, осим оних које пружаоци услуга обавезни да испуне због специфичне природе услужне дјелатности,

г) минималним бројем запослених,

д) утврђеном максималном или минималном тарифом коју је пружалац услуге обавезан да примјењује и

ђ) обавезом пружаоца услуге да пружа друге специфичне услуге заједно са својом услугом.

(2) Изузетно, услови из става 1. т. а) до ђ) овог члана могу се увести ако:

а) нису дискриминишући у односу на мјесто пребивалишта физичког лица и предузетника, или у односу на сједиште привредног друштва или његове пословне јединице,

б) су оправдани разлозима који се односе на јавни интерес и

в) су сразмјерни, односно ако су потребни и примјерени за остварење постављеног циља.

Члан 28.

Слободу пружања услуга није дозвољено ограничавати:

а) прописивањем обавезе остваривања основног сједишта на територији Републике, када су у питању страна привредна друштва и

б) примјеном специфичних уговорних одредаба на однос између пружаоца и примаоца услуге, којима се физичком лицу и предузетнику онемогућава или ограничава право на пружање одређене врсте услуга.

Члан 29.

Није дозвољено постављати услове који ограничавају кориштење услуга.

Члан 30.

На примаоце услуге није дозвољено примјењивати дискриминишуће услове који се односе на мјесто пребивалишта физичког лица и предузетника, или мјесто сједишта привредног друштва или његове пословне јединице.

Члан 31.

(1) Надлежни орган је дужан обезбиједити да примаоци услуга добију:

а) информације у вези са заштитом потрошача,

б) опште информације о правним средствима која се могу користити у случају спора између пружаоца и примаоца услуге и

в) контакте удружења, организација или центара од којих пружаоци или даваоци услуга могу добити практичну помоћ.

(2) Савјет надлежних органа може се дати кроз једноставан водич који ће бити лако доступан електронским путем и благовремено ажуриран.

V - КВАЛИТЕТ УСЛУГА

Члан 32.

(1) Пружалац услуга дужан је да примаоцу услуга стави на располагање сљедеће информације:

а) назив пружаоца услуге, његов правни статус и форму, сједиште и податке за брзо контактирање и непосредно комуницирање, посебно број телефона, број телефакса и ако је то могуће, адресу електронске поште,

б) назив регистра и регистрацијски број пружаоца услуга или истоврсна средства идентификације у том регистру, ако је пружалац услуге регистрован у привредном, предузетничком или другом јавном регистру,

в) појединости о релевантном надлежном органу, ако дјелатност подлијеже поступку прибављања одобрења,

г) ПДВ број, ако дјелатност подлијеже плаћању пореза на додату вриједност,

д) стручну квалификацију за регулисане професије, сва професионална тијела или сличне установе у којима је пружалац услуге регистрован,

ђ) опште услове и клаузуле које, ако постоје, пружалац услуге користи, укључујући уговорне клаузуле које пружалац користи у односу на закон који се примјењује на уговор и/или надлежне судове,

е) постојање евентуалне гаранције након продаје, која није прописано законом,

ж) цијену услуге, ако пружалац услуге унапријед одреди цијену за одређену врсту услуге,

з) главна обиљежја услуге и

и) осигурање или гаранције, а посебно контактне информације осигураваоца или гаранта, те територијалну покривеност.

(2) Пружалац услуга дужан је обезбиједити да информације из става 1. овог члана буду:

а) лако доступне примаоцу услуге на мјесту гдје се закључује уговор или пружа услуга или да су лако доступне примаоцу електронским путем на адреси коју достави пружалац и

б) садржане у информативним материјалима које пружалац услуге даје примаоцу услуге и који детаљно описују понуђену услугу.

(3) Пружалац услуге дужан је да на захтјев примаоца услуге достави сљедеће додатне информације:

а) начин формирања цијене услуге тако да је прималац услуге може провјерити или довољно прецизно процијенити,

б) за регулисане професије, упућујућу одредбу на прописе који се примјењују и начине приступа тим прописима,

в) информације о мултидисциплинарним дјелатностима и партнерствима која су непосредно повезана са наведеном услугом и информације о мјерама које се предузимају да би се избјегао сукоб интереса,

г) о свим правилима понашања којима подлијеже пружалац услуге и адресу на којој се електронским путем поменути правила могу консултовати, наводећи доступне верзије на страном језику и

д) ако пружалац услуге подлијеже правилима понашања или је члан привредног удружења или организације која предвиђа вансудско рјешавање спорова, пружалац услуге дужан је да и о томе обезбиједи потребне информације.

Члан 33.

(1) Информације из члана 32. став 3. овог закона обавезно се налазе у свим информативним материјалима које пружалац услуга дужан да обезбиједи у складу са чланом 32. став 2. тачка б) овог закона.

(2) Пружалац услуге мора навести начине приступа детаљним информацијама о обиљежјима и условима кориштења вансудског рјешавања спорова из члана 32. став 3. тачка д) овог закона.

(3) Пружалац услуге дужан је да информације из члана 32. овог закона стави на располагање примаоцима услуга у доброј вјери, јасно, недвосмислено, благовремено, и то прије закључивања уговора о пружању услуге, или прије пружања услуге, уколико се не закључује уговор у писаној форми.

Члан 34.

(1) Прималац услуге може пружаоцу услуге упутити приговор или захтјев за информацију о пруженој услузи.

(2) Пружалац услуге дужан је да у року од осам дана од дана пријема приговора или захтјева из става 1. овог члана одговори примаоцу услуге.

Члан 35.

(1) Пружалац услуге обавезан је да обавијести примаоца услуге о ризицима које по својој природи могу представљати непосредну и посебну опасност за здравље и безбједност примаоца услуге или трећег лица, или ризик за финансијску сигурност примаоца услуге.

(2) За одређене услужне дјелатности чије пружање представља непосредну и посебну опасност за здравље или безбједност примаоца услуге или трећег лица, или ризик за финансијску безбједност примаоца услуге, пружаоци услуга уговарају осигурање професионалне одговорности или предвиђају друго јемство које је једнако вриједно или битно упоредиво с обзиром на своју сврху.

Члан 36.

Прималац услуга који је физичко лице остварује право на квалитет услуге у складу са прописима којима је уређена област заштите потрошача и у складу са овим законом.

Члан 37.

(1) Пружаоцима услуга не могу се прописати услови који их обавезују на обављање искључиво одређене, специфичне дјелатности или који ограничавају заједничко или партнерско обављање различитих дјелатности.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, таквим прописаним условима могу бити обавезани пружаоци услуга у области:

а) регулисаних професија, ако су ти услови оправдани, да би се обезбиједила усклађеност са прописима који уређују професионалну етику и понашање, а разликују се с обзиром на специфичну природу сваке професије, те ако су такви услови потребни да би се обезбиједила њихова независност и непристрасност,

б) сертификавања, акредитације, техничког надзора, тестирања или експеримената, ако су такви услови потребни за обезбјеђење њихове независности и непристрасности и

в) концесионе дјелатности.

(3) У случају усвајања захтјева за одобрење пружања услуга мултидисциплинарних дјелатности између пружаоца услуга регулисаних професија и пружалаца услуга у области сертификавања, акредитације, техничког надзора, тестирања или испитивања, који заједнички или партнерски изводе различите дјелатности, потребно је обезбиједити:

а) спречавање сукоба интереса и неспојивости између одређених дјелатности,

б) независност и непристрасност за одређене дјелатности и

в) међусобну усклађеност прописа који уређују професионалну етику и понашање за различите дјелатности, а посебно у погледу прописа о пословној тајни.

VI - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

(1) Управни надзор над спровођењем одредаба овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Управна инспекција.

Члан 39.

(1) Новчаном казном од 100 КМ до 500 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у надлежном органу ако најкасније до истека календарске године не достави контакт-тачки доказ о испуњењу обавезе из члана 10. став 1. овог закона.

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у надлежном органу ако у року из члана 13. став 1. овог закона контакт-тачки не достави информације о процедурама и формалностима неопходним за обављање услужних дјелатности.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу о начину обављања анализе, испитивања и процјене процедура и формалности (члан 14).

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1. јануара 2014. године.

Број: 01-2102/13
3. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1492

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈАВНИМ ПУТЕВИМА

Проглашавам Закон о јавним путевима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесетој сједници, одржаној 3. октобра 2013. године, а Вијеће народа 14. октобра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о јавним путевима није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3202/13
15. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЈАВНИМ ПУТЕВИМА

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се правни статус управљача путева, начин коришћења јавних и некатегорисаних путева; управљање, финансирање, планирање, изградња, реконструкција, одржавање и заштита путева; концесије на јавним путевима; остваривање јавно-приватног партнерства и надзор над спровођењем овог закона.

Члан 2.

(1) Поједини појмови употријебљени у овом закону имају следеће значење:

а) ауто-пут је јавни пут изграђен и намијењен искључиво за саобраћај моторних возила, означен прописаним саобраћајним знаком и има двије физички одвојене коловозне траке за саобраћај из супротних смјерова, без укрштања са другим путем или жељезничком и трамвајском пругом у нивоу и у чији се саобраћај може укључити, односно искључити само на одређеним и посебно изграђеним прикључним јавним путевима на одговарајућу коловозну траку ауто-пута,

б) бицикличка стаза је изграђена саобраћајна површина намијењена за саобраћај бицикала и бицикала са мотором, која се протеже уздуж коловоза и која је од њега одвојена и обиљежена прописаним саобраћајним знаком,

в) брзи пут је јавни пут намијењен за саобраћај искључиво моторних возила, с једном или двије развојене коловозне траке, који има све раскрснице у два или више нивоа с попречним путевима и другим саобраћајницама (жељезничким или трамвајским пругама), по правилу нема зауставних трака и који је као такав означен прописаним саобраћајним знаком,

г) јавни пут је површина од општег значаја за саобраћај, коју свако може слободно да користи под условима одређеним законом и коју је надлежни орган прогласио јавним путем,

д) коловоз је дио површине пута намијењен првенствено за саобраћај возила,

ђ) концесионар је правно лице основано у складу са законима Републике Српске у власништву домаћег или страног правног лица, коме се додјељује концесија и које извршава уговор о концесији у складу са прописом који уређује ову област,

е) локални пут је јавни пут који саобраћајно повезује територију јединице локалне самоуправе и територију јединице локалне самоуправе са мрежом других јавних путева,

ж) магистрални пут је јавни пут који има функцију повезивања Републике Српске у европски саобраћајни систем, остваривања континуитета европских путева, саобраћајно повезивања целокупне или већег дијела територије Републике Српске са одговарајућим путевима у Федерацији БиХ и сусједним државама, омогућавање транзитног саобраћаја којим се остварује пролазак кроз јединице локалне самоуправе,

з) највећа дозвољена маса подразумијева масу возила заједно са његовом носивошћу,

и) насеље је простор на коме се редови или групе зграда налазе с једне или обје стране пута, дајући му изглед улице чије границе одређује надлежни орган саобраћајним знаком за обиљежавање насеља,

ј) насељено мјесто је територијална јединица која, по правилу, обухвата једно насеље или више насеља, са подручјем које припада том насељеном мјесту,

к) некатегорисани пут је површина која се користи за саобраћај и која је доступна већем броју различитих корисника (сеоски, пољски, шумски и индустријски путеви; путеви на насипима за одбрану од поплава; прилази на пут, бицикличке и пјешачке стазе и слично),

л) објекти који служе саобраћају су објекти који по својој намјени служе учесницима у саобраћају, као што су бензинске станице са пратећим објектима, паркинзи и мотели,

љ) опрема пута обухвата уређаје за заштиту пута од дјеловања вјетра, наноса снијега и земљишта, путоказни стубови, километарски стубови, одбојне и заштитне ограде, путни телекомуникациони уређаји и опрема, јавна расвјета у функцији саобраћаја, детектори и бројачи саобраћаја, уређаји и опрема у тунелима, ограде, уређаји и опрема за заштиту од буке и других штетних утицаја саобраћаја на животну средину, електронске ваге, уређаји за надзор и сигурно одвијање саобраћаја (свјетлосни уређаји, видео-надзор, опрема на паркиралиштима, метеоролошке станице, уређаји за евидентирање и контролу саобраћаја и друго),

м) осовинско оптерећење је дио укупне масе којим осовина возила оптерећује коловоз на путу у стању мировања возила,

н) пјешачка стаза је уређена саобраћајна површина намијењена за кретање пјешака која није у истом нивоу са коловозом или је од коловоза одвојена на други начин,

њ) попречни профил јавног пута је у најширем смислу труп пута представљен у попречном профилу са свим пратећим објектима,